

Психологія кольору.

Якими кольорами малює ваша дитина?

З давніх часів людство надавало кольорам символічне значення. Група вчених розробила методику «Кольорові діти», за допомогою якої за кольорами, які дитина найчастіше використовує у малюнках, можна визначити характер дитини, її реакцію на життєві ситуації і емоційний клімат в родині, а головне - спрогнозувати, яким вона виросте. В залежності від того, який колір найчастіше використовує у своїх малюнках Ваша дитина, а також який колір є для неї найулюбленішим, можна виділити різні особливості її характеру.

"Жовті діти"

Мовою кольору, жовтий - колір духовності, але в той же час і небезпеки. Це люди вільні, оригінальні, інакодумці, а тому небезпечні для тих, хто у главу кута ставить непорушний порядок, необмежену владу. Такі люди найбільше схильні до творчості. "Жовта" дитина - мрійник, фантазер, казкар, жартівник. Вона любить грати наодинці, любить абстрактні іграшки: камінчики, гілочки, ганчірочки, кубики, пожвавлюючи їх силою своєї уяви. Коли малюк виросте, він буде віддавати перевагу різноманітній, цікавій роботі. Завжди буде у щось вірити, на щось сподіватися, прагнути жити майбутнім. У той же час у нього можуть виявлятися такі риси характеру, як непрактичність, прагнення уникнути ухвалення рішень, безвідповідальність.

"Червоні діти"

Червоний колір - колір крові, здоров'я, життя, енергії, сили, влади. Ці діти відкриті й активні. Дуже важко батькам з «червоними» дітьми: живими, неслухняними, збудливими, непосидючими, які ламають іграшки. Коли вони виростуть, то висока працездатність визначатиметься прагненням досягти успіху, отримати результат, заслужити похвалу. Звідси наполегливість, егоїзм. Інтереси сьогодення для них понад усе. Серед яскравих політиків найчастіше зустрічаються «червоно-жовті» (червоний - більш улюблений), серед розумних - «жовто-червоні».

"Сині діти"

«Сині» діти - повна протилежність «червоним». Недаремно «червоних» дітей можна заспокоїти синім кольором, а «синіх» дітей - червоним. «Синя» дитина - спокійна, врівноважена, любить робити все не кваплячись, докладно. Із задоволенням лежить на дивані з книжкою, роздумує, все детально обговорює. Вона обирає душевну дружбу з самовіддачею і самопожертвою, тому що, на противагу «червоним» дітям, їй приємно віддавати, а не отримувати. Часто діти обирають синій колір не тому, що вони спокійні, а тому, що в даний момент дуже потребують спокою.

"Фіолетові діти"

Мовою кольору фіолетовий означає ніч, таємницю, містику, споглядання. Такі діти живуть багатим внутрішнім світом і відрізняються артистизмом, вони дуже чутливі. Їх легко загіпнотизувати, вони збудливі. «Фіолетова» дитина прагне справити враження, але при цьому здатна подивитися на себе зі сторони. Вона дуже ранима, більше звід інших потребує підтримки і заохочення.

"Синьо-зелені діти"

Мовою кольору «синьо-зелений» означає воду, лід, холод, глибину, гордість, престиж, марнославство. Даний колір - індикатор стану нервової системи. У того, кому він подобається, нерви перенавантажені. Така нервова напруга визначається характером людини, або може бути викликана ситуацією, коли людина боїться помилитися, позбутися досягнутих успіхів, викликати в свою адресу критику. Не випадково «синьо-зеленими» є всі чиновники і адміністратори. Тому дуже важливо уберегти «синьо-зелених» дітей від зайвої регламентації. Такій дитині потрібно надати більше свободи, заохочувати ініціативу, замінювати покарання на заохочення, можливо, понизити вимоги (наприклад, не вимагати вчитися тільки на п'ятірки).

"Зелені діти"

«Зелена» дитина вважає себе покинутою і дуже потребує материнської любові. Щоб вона не виросла «зеленою» особою (консервативною, такою, що боїться змін, які у неї асоціюються з втратами), потрібне особливе творче виховання, розвиток відвертості, інтересу. Такій дитині необхідно почуття захищеності, надійності.

"Помаранчеві діти"

Ці діти легко збудливі, так само, як «червоні» та «жовті», але це збудження не має виходу. І діти веселяться, балуються, кричать без всякої причини. Тому так небезпечний помаранчевий колір: коли до помаранчевого сонця додається оранжеве небо та ще оранжева мама - цей колір стає верескливим, неприємним, він дратує і спустошує.

"Коричневі діти"

У коричневому кольорі оранжевий глушиться чорним, дискомфорт першого не такий помітний. Приземлений, затишний і навіть приємний в невеликих дозах коричневий колір у «коричневих» дітей стає способом створювати свій світ, надійний і закритий, маленький світ, який даватиме відчуття безпеки. Існує багато причин «коричневого» дискомфорту: слабка здоров'я, сімейні негаразди, участь в драматичних подіях, і, нарешті, розумова неповноцінність.

"Чорні діти"

Чорний колір, як колір загрози, абсолютно протипоказаний дітям. Діти рідко віддають йому перевагу, але якщо дитина віддає перевагу чорному понад усім іншим кольорам - це свідчить про передчасну дозрілість складної психіки і про стрес, який перевернув життя дитини. Чим більше чорний колір подобається дитині, тим сильніша загроза, тим драматичніший стан дитини.

"Сірі діти"

Іншу психологічну картину дає сірий колір, теж протипоказаний дітям. Він означає рутину, безпросвітність, відторгнення, бідність. Найчастіше «сірі» діти дуже тихі, несміливі, замкнуті. «Сіра» ситуація виникає, коли дитину відгородили чи вона сама відгородилася від інших дітей. Якщо людина не може визначити, чи подобається їй сірий колір - це перша ознака втоми.

"Пастельні кольори"

Це типові інфантильні тони, і якщо їх любить дорослий, значить він зберіг в собі «дитину» та пов'язані з цим риси характеру.

Блакитний колір говорить про свободу, безтурботність, схильність до зміни обстановки. Зазвичай його любляють хлопчики. Часто з таких хлопчиків виростають моряки або льотчики.

Рожевому кольору зазвичай віддають перевагу дівчатка. «Рожева дитина» зазвичай ніжна, слабка, боязка. Така дитина дуже залежить від оточуючих, потребує постійної підтримки. Коли рожевий колір обирає хлопчик, він як особистість виявляється сильнішим.

Ліловому кольору також зазвичай віддають перевагу дівчатка. Він говорить про такі риси характеру як слабкість, ніжність, почуття самотності, беззахисність. «Лілова» дитина часто занурена у свій власний світ і, як правило, дуже артистична.